

Parochie 1
 In de pen 6
 Klapstoel 8
 Samenleving 9
 Kunst en cultuur 10
 Kerk 11
 Dossier 12
 Varia 14
 Op·tocht 16
 Mensen 17
 Bisdom 18
 Podium 20

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

**VERANTWOORDELIJKE
 UITGEVER**
 Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE
 Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be
 Hoofdredacteur
 Bert Claerhout
 Eindredacteur
 Peter Gordts
 Redacteurs
 Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters
 Redactiesecretariaat & Optocht
 Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
 Diocesane redactie Antwerpen
 Susan Van Lommel
 Filip Ceulemans
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@kerknet.be

Diocesane redactie Brugge
 Liselotte Anckaert
 Diocesaan Centrum Groenhove
 Bosdreef 5
 8820 Torhout
 tel. 050 74 56 38
 liselotte.anckaert@kerknet.be
Diocesane redactie Gent
 Eveline Coppin
 Bisdomplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be
Diocesane redactie Hasselt
 Jan Colla
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 40
 jan.colla@kerknet.be
Diocesane redactie Mechelen-Brussel
 Hans Medart
 Varkensstraat 6
 2800 Mechelen
 tel. 015 29 84 17
 hans.medart@kerknet.be

VORMGEVING
 Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
 Lay-out & Zetwerk
 Patrick Claessens

PUBLICITEIT
 Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@treviplus.be
 www.treviplus.be

DIENST PAROCHEBLADEN
 tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN
 Abonnementen en adreswijzigingen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ
 NV Halewijn

© copyright
 Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit KERK & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

„De frequente mediacampagnes pro euthanasie en de parlementaire discussies over een eventuele uitbreiding van de euthanasiewetgeving maken duidelijk dat er binnen afzienbare tijd een aanpassing van de huidige wet komt. Om de haverklap willen opiniemakers, journalisten, geneesheren en andere pleitbezorgers van het recht op euthanasie, de beleidsmakers en de publieke opinie doen geloven dat er een maatschappelijke consensus bestaat over de versoepeling van de wet voor minderjarigen, mensen met dementie en psychiatrische patiënten.

De weinige tegenstemmen komen hoofdzakelijk uit de Kerk. Zo spraken de Belgische bisschoppen anderhalve week geleden nogmaals hun bezorgdheid uit over een verdere liberalisering van de wet van 2002. In hun verklaring *Euthanasie en het sociale weefsel*, die door mgr. André-Joseph Léonard in Brussel werd voorgesteld, benadrukken ze allereerst de solidariteit van de samenleving met wie lijdt en/of stervende is: „Als we het leven van een mens louter laten afhangen van zijn individuele instemming met euthanasie, evolueren we naar een samenleving die niet meer gebaseerd is op het vertrouwen dat we in elkaar mogen hebben om voor elkaar te zorgen, maar slaan we een doodlopende weg in: die van een almaar groeiend gebrek aan solidair engagement.”

Mgr. Léonard onderstreepte dat de bisschoppen in het euthanasiedebat uitgaan van filosofische en algemeen menselijke bekommernissen en niet louter van wat het christelijk geloof over leven en dood te zeggen heeft. Kortom, ze richten zich niet alleen tot de gelovigen. De overwaarding van het zelfbeschikkingsrecht van het individu in onze samenleving noemde mgr. Léonard zo'n bekommernis. „Men stelt ons voor de kwestie van de 'goede dood' op te lossen door ieder, voor eigen rekening of mits tussenkomst van enkele andere personen, zijn 'exit' te laten organiseren. Is het niet humaner om solidair te zijn met iemands beproefing door hem in zijn lijden nabij te zijn en er

Bisschoppen tegen wijziging euthanasiewet

actief naar te streven zijn lijden te verlichten?“, vroeg de aartsbisschop van Mechelen-Brussel zich af.

Wat euthanasie betreft, legt het principe van de autonomie van het individu volgens hem niet alleen een hypotheek op de maatschappelijke solidariteit, maar vooral ook op de artsen en het verplegend personeel. Die mogen weliswaar gewetensbezwaren inroepen, maar kampen toch met complexe gewetensvragen. Wanneer mogen ze een patiënt 'laten gaan'? Mgr. Léonard sprak alvast zijn steun uit voor ziekenhuizen en voorzieningen die geen euthanasie toepassen. Dat betekent volgens hem niet dat de Kerk onvoorwaardelijk voor het lijden kiest en/of dat ze de vrijheid van het individu ontkent. „We kiezen positief voor een betere palliatieve zorg, ver van elke therapeutische hardnekkigheid“, zei hij. Wat euthanasie voor minderjarigen betreft, vond hij het vreemd dat wie wettelijk onbekwaam is om bepaalde daden te stellen, plotseling wel bekwaam wordt geacht om over leven en dood te beslissen.

Het is goed dat de bisschoppen hun stem verheffen in het euthanasiedebat, ook al is de kans klein dat met hun argumenten rekening wordt gehouden. De afgelopen jaren haalde ons land de wereldpers met enkele opzienbarende euthanasiegevallen, maar ook die kritische respons zette geen alarmsignaal in werking. De euthanasie, begin dit jaar, op de tweelingbroers Eddy en Marc Verbessem leert nochtans hoe onze euthanasiepraktijk het voorbij decennium is geëvolueerd. Het begrip 'uitzichtloos en ondraaglijk lijden' wordt almaar ruimer en subjectiever geïnterpreteerd – ook in de zin van psychisch lijden en levensmoeheid. Van tegenspraak lijkt bovendien nauwelijks sprake. Met bezwaren van ouders wordt geen rekening gehouden en weigerachtige artsen worden moeiteloos door anderen vervangen. Hoe vager de criteria en hoe groter het gebrek aan waakzaamheid, hoe makkelijker nochtans lichtzinnige compromissen over het levenseinde worden gesloten. En daar heeft niemand baat bij.„

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: KERK & leven, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Nieuw leven inblazen

KERK & leven, 20 FEBRUARI 2013

Dat Benedictus XVI op zijn vijftiendagstige aftrad, tekende deze paus die zich niet per se aan zijn macht wilde vastklampen. In de pausgeschiedenis was dit een uitzondering.

Zijn opvolger heeft, samen met de Romeinse curie, een enorme taak om onze wereldkerk van haar oubollige imago te ontdoen. Een grondige schoonmaak is geboden. Daarom hoop ik dat de volgende paus een zestiger is die over de nodige mentale en fysieke kracht beschikt om zijn beleid te bestendigen.

Onder meer de afschaffing van de celibaatsverplichting en de kwestie van de vrouw in het ambt zullen ongetwijfeld weer ter sprake komen. Hopelijk kan de nieuwe paus de tanende Kerk nieuw leven inblazen.

Jozef JACKERS, Riemst

Simplistisch

KERK & leven, 20 FEBRUARI 2013

In zijn lezersbrief *Jesus versus de Schriftgeleerden* gaat lezer Walter Claeys tekeer tegen theologen die de „poorten van de hel openen en de christelijke gemeenschap verdelen“. Naar eigen zeggen volgt hij Jezus' voorbeeld door verdere discussies met hen te weigeren.

Deze simplistische opstelling brengt evenzeer verdeeldheid te weeg binnen de christelijke gemeenschap. Tenzij iedereen die er een andere mening op nahoudt alsook alle theologen

als 'handlangers van Satan', al van tevoren buiten die gemeenschap worden geplaatst. Bovendien gaat die opstelling voorbij aan enkele wezenlijke elementen. (1) Jezus weigerde het gesprek met de Schriftgeleerden niet. Hij trad net in discussie met hen over de interpretatie van de Schrift. (2) Jezus zelf legde evenzeer de Schrift uit, zij het op een andere wijze, wat Hem tot een Bijbeluitlegger maakte. (3) Zweren bij de Bijbel roept meteen de vraag op welke Bijbel precies wordt bedoeld. Wij lezen hoofdzakelijk Bijbelvertalingen, die door Bijbelwetenschappers – theologen – werden voorbereid op basis van kritische uitgaven van de grondtekst en die eveneens het werk zijn van Bijbelwetenschappers. Of bedoelt lezer Claeys dat hij zelf de vele tientallen oude manuscripten ontcijfert en vertaalt, zonder de hulp van elk, door theologen ontwikkeld, werkinstrument? Hans DEBEL, Dikkebus

Kerkcrisis

KERK & leven, 6 MAART 2013

Volgens kardinaal Danneels moet de Kerk een proces van bekering aanvatten. Voor mij heeft de huidige kerkcrisis veel weg van een zuivering. We moeten er namelijk van uitgaan dat de overtuigde christenen een minderheid vormen. Zoals Jezus heeft gezegd: „Velen zijn geroepen, weinigen uitverkoren.“

Ikzelf ben 77. Toen ik, vele jaren geleden, op een zondag eens uit

de kerk kwam na de mis, hoorde ik twee mensen die nog ouder waren dan ik, tegen elkaar zeggen: „We zijn er weer voor een week vanaf.“ Ik denk dat er in die tijd veel 'traditie-christenen' waren. Voorts vind ik het normaal dat in de huidige tijd alleen overtuigde christenen standhouden wier geloof op Jezus Christus en Maria steunt. Ook als wij maar met vijf procent ter wereld zout der aarde zijn en daarvan getuigenis afleggen, zal dat zeker vruchten dragen.

In verband met de pedofilie-schandalen, die ik zeer betreurt, wil ik nog het volgende kwijt. Als een kind iets ernstigs misdoet, lopen zijn vader en moeder daar toch ook niet mee te koop. Ze gaan toch ook de straat niet op om het voortdurend aan iedereen te vertellen... En over het lijden gesproken: als Jezus de weg van het lijden heeft gekozen, hoe kunnen wij dan beweren dat het lijden van terminaal zieken geen zin kan hebben?

Ik hoop dat er in de Kerk voldoende zout zal overblijven om al het kwaad te overwinnen.

Norbert SABBE, Moen

Godsdienstkennis

KERK & leven, 13 MAART 2013

De afgelopen weken pakten de media uit met het nieuws dat nog slechts dertien procent van de Vlamingen vertrouwen heeft in de Kerk. Ik wil echter graag eens horen tot welk procent de kennis van de godsdienst is gedaald. Ik

vrees dat dit cijfer nog veel lager ligt.

Voor mij is de Kerk de onvervangbare schakel tussen God en mens. Cruciaal hierbij is de kennis van God en de inhoud en het waarom van zijn regelgevingen. Toen ik jong was – ik ben nu 83 – was geloven een kwestie van moeten. Lees er maar de catechismus op na die we op de lagere school uit het hoofd moesten leren. Nu is geloven echter een kwestie van vrije wil. Ontwikkelde mensen willen ook weten waarom ze iets (moeten) doen.

Het lijkt er evenwel op dat onze Vlaamse Kerk geen besef meer heeft van wat catechese is. Noch in de Kerk, noch op school, noch in de voorbereiding op het vormsel, wordt over de kern van het geloof gesproken. De zogenaamde catechese van nu beperkt zich tot het vervelens toe herhalen van de voorhanden zijnde Bijbeltekst.

Waar is de tijd dat er in de sermoenen een cyclus bestond waarin het bestaan van God, de gebeden en de sacramenten ter sprake kwamen? Waarom wordt er in de scholen geen uitleg meer gegeven over de catechismus, zij dat dan in discussievorm? Je hoort vaak dat dit in de gezinnen moet gebeuren, maar ouders noch grootouders zijn daarvoor opgeleid. De enige weg naar een heropleving van de godsdienst is een degelijke opleiding in de scholen voor wie daar voor open staat.

H. DE RYCKE, Sint-Niklaas